

BORSSZEM JANKÓ

Előfizetheti a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói-részvénytársaságnál. Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.
Előfizetési díj] Egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. szállás: 2 Negyedé v-re 1 ft 50 kr
Szerkesztői szállás: 2 sas-utca 24. sz.

HIRESEK ARCZKÉPCSARNOKA.

Babesiú Vincze.

Az egyetlen zsidó, a ki a rumuny testvéreknek némileg inyére van, s a kit nem gyűlölnék úgy, hogy megegyék, de kit annyira szeretnek, hogy majdnem megeszik. Csodálatos játéka a sorsnak. Vinzenzleben Babesch Izraelben született, a jogi tudományokra adta magát s már prókátorságának zsenge ifjuságában volt benne annyi élelmesség, hogy így gondolkodott: „Ha megmaradok zsidónak úgy, a hogy vagyok, akkor nem a legkisebb ami megeshetik rajtam, hogy az oláh testvérek közt csehül járok: ha magyarrá leszek, akkor aligha sokra viszem tálentumommal, noha nem ásom el; beállok rumunynak, elkél ott az ember, ha még olyan is: inter vaccas, vagy is vakok közt a világtalan is eltapogat.“

És így lett belőle Babesiú illendő kereszttség után.

A szerenese jobban is kedvezett neki, mint a mennyi esze volt hozzá. A mint képünkön szemlélhető, Babes felkapott az oláh ugorkafára.

A provisíós vagyis provisorius időben volt ő kegyelme verfassungstreuer oláh, most is tartogatja határtalan hűségét a „Reich“ iránt hidnak egy bizonytalanabb jövő számára, s azok, a kik beletozták a magyar Themis szekere-kerekének egyik küllejébe, honnan végre valahára kiütötte az igazságügyminister.

Most már ismét nem egyéb ő keeme, mint rumuny hazafi Magyarországon, dupla képviselő, vagyis a ki két képet visel, egyikkel Bratánora, a másikkal Schmerlingre mosolyogván.

És ha nem sül el innen onnan Dacorománia, akkor megérhetjük, hogy újra zsidó is lesz, ha ne talán támad valahol zsidónemzet, és ha e zsidónemzet netalán elnyomott nemzetté találja magát dekretálni, úgy hogy kellendenek neki lármázni, konferenciázni, temesvári pontokat csinálni s egyéb stiklikkel tüntetni való kolomposok.

Mert a modern nagyság egyik árkanuma abban is rejlik, hogy az ember acclinatizálja magát valamely fiók nemzetnél, vagy koczapártnál; disputálja arra rá, hogy el van nyomva, és gerálja magát szabadítónak és önzetlen apostolnak.

B. J.

Üdv-zöngedelem.

(Nyári Pálhoz.)

Üdv neked oh dicső Nyári
Jakobinus, carbonári!
Bűvszód mellett a kanári
Báj-zöngelme lári-fári.

Fejed körzik, óh nagy Nyári,
A dicsőség fény sugarai
Neked füstölgnek oltári,
S az erős nem pipaszári.

Érted lángol, dicső Nyári,
Minden honnő — akár Klári,
Akar Böske avagy Sári —
Delhölgy úgy, mint mili-mári.

Mert általad oh nagy Nyári
Lazulnak meg a barbári
Hatalomnak kantárszári!
Oh légy üdvöz azért Nyári!
Képed hű szívébe zári.

Zirabella Lengennádi.

A. Már mégis csak fene bátor gyerek az a Csernátoni, nem fél senkitől.

B. Nem biz az, még a haláltól sem, mióta öt két Gentleman-Jury biztosította a halál ellen.

A. Furcsa, hogy a baloldali önkénytes legények nagy ostentatióval egész nap hordják a mundért, míg a deákista fiúk gyakorlat után azonnal leteszik.

B. Hja, azok is csak úgy tesznek mint az egyszeri barát, ki a *kálamista* menyecskét karazérozta — *ex odio religionis*.

Mi lesz a király-halomból?

Szilágyi Virgil es Irányi urakat a somogy-baranyai földosztó választmány megbízta, járnának utána Pest városánál, miben áll a pesti koronázási királyhalom ügye, melyet a jobboldal 52 megyéből elorzott földből állított össze. A somogy-baranyai választmány kéri Pest városát, küldené el e halomnak somogy-baranyai földjét 24 óra lefolyása alatt telegrafice Kaposvárra, hogy azt az atyafiak ott maguk között feloszthassák.

Jóslat.

A külföld felvilágosítása végett alapított új, szabad, teremtuigyse független „Neuer freier Lloyd“ nem csak már első számában, de első számának már első sorában meg fogja magát hazudtolni a tisztelt ellenzék. Mert míg egyrészlől némely ellenzéki író az esküdtszék eliteltetése miatt a kormányt támadja meg és így azt a sajtó feletti zsarnokoskodással vádolja, más részről legujabb orgánumát „freier“ Lloydnak keresztelte. De egy „freier“ Lloyd egy országban, hol a sajtó leigázva van, nem egyéb mint — fából vaskarika.

A „Borsszem Jankó“ árástudó jósai.

NÉP FIAI.

Népdalmü, 1 felvonaglásban.

Személyek:

- GHICZY } elválhatatlan egy test-lélek házaspár; gulyások; nem tudni melyik a férfi; talán hermaphroditák.
 TISZA }
 IVÁNKA } eladó leányaik.
 JÓKA }
 IRÁNYI } csürhepásztorok a szomszédból.
 MADARÁSZ }
 ÁTKOR }
 P. SZATHMÁRY } bojtárok.
 ARISZTOMAKRA MATYURIDESZ }
 PATAY } tekintetes parasztok
 CSIKY }

1-ső JELENET.

(Átkor, Szathmáry, Matyuridesz bojtárok bundán heverészve, szitják a tüzet.)

ÁTKOR. Journalista vagyok én,
 Csongorádba járok én,
 A népet imádom én,
 Abból éldegelek én,
 Abból éldegelek én.

SHATHMÁRY. Nagypénteken mossa holló a fiát,
 Ez a világ kigyót békát rám kiált;
 Mondja meg hát az a világ szemembe,
 Kinek földjét osztám föl életembe'?

MATYURIDESZ. Kicsi vagyok én
 Majd megnölkök én
 Esztendőre vagy kettőre
 Nagy férfi leszek én.

2-dik JELENET.

(Irányi öregbojtár és Jókai leányzó kézenfogva jönnek)

IRÁNYI (a távolba mutatva, hol egy magaslaton miniszteri tárczák teremnek)

Látod rózsám azt a hegyet?
 Gyerünk oda, szedjünk meggyet;
 Én majd rázom, te meg szedjed,
 Bal és szélbal értsen egyet.

JÓKA (szendén) Nézz rózsám a szemembe,
 Mit olvasol belőle?
 Ugy-e azt mondja,
 Ugy-e azt mondja,
 Én vagyok a szélbálnak
 Legjobb agitatora,
 — Átora, kántora,
 Kurátora, doktora
 Földfelosztó szélbalk
 Takargató sátora.

PATAY, CSIKY. . . . Átora, gádora
 Teli pincze-gádora
 Adja isten, hogy pártunknak
 Kí ne fogyjon a bora.

3-dik JELENET.

(Ghyczy, Tisza, különböző oldalról jönnek.)

TISZA. Volt egy csikóm, ha magam rávettem,
 Vettem,
 Népszerűség járt mindenütt megettem,
 Megettem,
 Árverésen a szélbálnak od' adtam
 Od' adtam,
 Áldomáskor jaj de meg is sirattam,
 Sirattam.

GHICZY (tépelődve) A férfi ingatag,
 Hajlékony gyöngé lény,
 Más gondol holnap,
 Mint a mit ma ígér.

TISZA (biztatva) Ha férfi szemedet
 Egy tárczára vetéd,
 S az ó nép tervedet
 Galádul tépi szét.
Balrább kanyarodjál
 Örökre balközép nem áll,
 Eloszlik mint a buborék,
 S marad csupán a pusztá nép,
 A földfelosztó pusztá nép . . .

PATAY CSIKY Gondol meg és igyál
 Örökre balközép nem áll,
 Igyál, igyál, mindig igyál.

JÓKA (észrevéve Tiszáékat és magát, closen a bojtárokkal, s szende arczot vágva dalolja:)

Ez a szemem, ez az egyik
 Máskép kacsint mint a másik,
 A Hon bármit firkál is,
 Vagyok én loyális,
 Lo-o-yális forradalmár.

GHICZY, TISZA (Madarászhoz vezetve a piruló Ivánkát, duettben dalolják:)

Ez a kis lány olyan kis lány
 Maga jár a legény után
 Maga mondja a legénynek
 Adjon isten engem kendnek.

IVÁNKA (búsan) Mért köll nékem szélbal felé mennyi?
 Mért köll nékem Madarászt szeretnyi?
 Ha ölelem, fájnak az karjaim,
 Ha csokolom folnak az könyveim.

MADARÁSZ (megvetőleg)

Nem kell nekem a kend lánya,
 Hjóba vörös, hjába vörös az orczája (bis).
 Mert nem isten adta rája,
 Maga keze, kendőzésből, kente rája (bis).

(Általános szörnyűködés. Azonban néma játékokban kien-gesztelődve, körbe állnak s az egész gyülekezet rákezd:)

Lángba boruljon az egész Balaton,
 Jöjjön a muszka bár a szigeti vasuton,
 Száz ezer álgyú zugjon a harez mezején:
 Csak a többség legyen egyszer a miénk.

(Görögütöz és magyar szalmatüz; nagy hűhó; mérnöki láncz-csörgetés; A függöny legördül. De a függöny mögött Jókai leányzó Patay és Csiky tens urak közkívánatára titokban eldudolja még a következő dalokat:)

- 1-ső. Beszökött a kutya a konyhába
 Megette a sült krumplit hajába . . .
 Azt kiáltja a zsidó kinjába:
 Aj, vé! Mi lesz vacsorára?
 2-dik. Zsidó, zsidó, k . . . anyád,
 Mért nem eszel szalonnát?
 3-dik. Piros khühüricza szár,
 Ég a szömöd mint a thöz.

Városligeti karczolatok.

II.

A Hasli zsidót vitézül agyonverte Paprika Jancsi. A t. cz. megnőtt publicum röhög, a p. t. piczi közönség csengő gyermeki kacajjal tünteti ki a sikerült agyonverést.

- A városba? Hát két forint lesz.
- Micsoda? Hisz csak fél lova van!
- Jaj, kérem. Ha másodmagával húzná, nem érdemelne meg annyit.

Fiatal Magyarország.

Korteskedés.

Megszólítja a somogyi paraszt egy nagyobb uradalom tisztartóját: „Tisztartó uram, hát felosszuk ezt a pusztát?” — „Jó lesz biz az atyafi, legalább nekem is jut belőle valamicske, lesz nekem is birtokom; még eddig úgy sincs,” feleli a tisztartó nagy egykedvűséggel. „Ugy bizony,” erősíti a paraszt, „ha Bal Pál győz, bizonyos, hogy a mienk ez a pusztá.” „De már csakugyan nagyon jó lesz,” biztatja a tisztartó; „hanem hát tudja-e kend, hogyan lesz az az osztály?” „Hát hogyan?” „Csak úgy, hogy — lássa például: itt Somogyban van 500 ezer hold föld, és lakik itt vagy 300 ezer ember, már most összeveszik mindenkinek a birtokát, a gróf Festeticsét, az én ura-

mét, meg az urakét mind, meg osztán — — — hány hold földje is van kendnek?” „Ugy 20 hold körül.” „No hát akkor a kend birtokát is bele veszik és az egészből jut mindegyiknek valami 2 hold; mert a kinek többje van, attól elveszik és annak adják, a kinek még ennyi sincs.” „De iszen az én birtokomat csak el nem veszi senki sem!” „De bizony elveszi atyafi, mert csak úgy lesz egyenlő az osztály. Kendtől elveszik és odaadják a falu kánásának, csordásának meg az Istók béresnek.” „Már abból nem lesz semmi, azt már csak meg nem engedem, hogy az én birtokomat valaki elvegye, ha addig élek is, nem biz azt.”

A méltóságos maquignonok.

Versenyfuttatás a roneauban.

— Ha nem telik, ott az omnibus.

Hazatérés.

HIRES FÉRFIAK

ÁRNY- ÉS FÉNYOLDALAI.

A kis Wänzl,

vagyis

Utmutatás az új szerkezetű puskákkal való bánásra.
(Hivatalos kiadás a nép számára.)

Az új puska nem egyéb, mint a zárat- és irányzék-közi vont furatu cső ágyának foglalát és szereléssel ellátott, gócz- és kapocsleány közé eső öntött aczélynyújtványa, mely a zárat-tok elővégéhez illesztett s két tengelycsavarral a csőhöz csavart csuklófok hátuljának nyelvével a harántcsavar lyukának megfelelően, a záratmű befektetését a záratokkal való összekötését és a tengelycsavar körül fogantyú általi föl- és leforgattathatását, a bal tengelycsavar szivalaku kötőjének a záratok baloldalához rögzített záratmüregóra való támaszkodása által s a tölténynek a csigarugóval körülfont két szemölcsös gyúpeczek s a sárkány leeresztésekor a nyugszékre lebecsátott zár-szeg közreműködésével történő meggyújtása által eszközöli.

Miután a góczdió vontatója a zárszeg mozgását elősegíti, továbbá a töltő-üreg baloldalán beeresztett töltényhúzó-szeg a záratmű bal tengelycsavarkötőjébe van csavarva, nem különben az irányzékaltal és keret öszmüködésére célzó kétszavas rugóján bevéselt osztóvonalak a lépések szárait meghatározzák s a retesz bármely helyén a kereten belül állítható középrésű fel- és letolható irányzékretesz célzása egy állító csavar forgatása által a bal oldal-laphoz szorítható koresolyavályukban mozog: ennél fogva ezen eredmény a legtöbb esetben annál biztosabb, minthogy különben is a góczlap belső oldalán foglalt emelék belfok gyanánt szolgálván, a zár diója a diófogrugóval a dió csucsára eszközölt nyomás kivül még kapcsaival a belfok vágásába, czövekével pedig a diótengelyrúd mellőztével a biztonsági nyugszék s a feszszék között a gócz lapjába is nyul.

Mindamellett igenis szükséges, hogy a fogantyúja segélyével hátrafordított sárkány által az ütőrugó összenyomatván, a diófog előkara a dió feszszékébe kapjon, míg csak a diófog a ravaszra tett nyomás által a diófogcsapjára nem emeltetik, a mi által az előágy és középpágy melletti ágynyaktusanyaknak ágytusával együtt a cikornya és az ágyba eresztett karikarugók tisztítóvesszőtartói is a ravaszkenyvel által a gócz diófogat a diószékeiből kiemelvén, az ütőrugó a sárkányt a gyúpeczekre csattantja.

Ily kezelés mellett a töltény rézhüvely felekén létező öblös karimában tartalmazott gyúalj meggyuladván, a keményen a hüvelybe szorított alul hengerded, fölül hosszukás kerekded megtompított csúcsalaku golyót, mihelyt tüzeléskor a gyúpeczek a töltény fenékszelére üt, a cső vonatain keresztül kilövi és célba talál.

Miután ez utasítás félreérthetetlen világossággal adja elé a czélbalövés szabályaival a hátultöltő magyarázatát: a parasztfiuból lett közlegény nem szorul ezen-tul a káplárjára és maga-magát oktatja e célirányos könyv alapján, a mire pedig a régi bakakáplár czifrán megtisztelvén ez új vivmányt, váltig amondó lesz: hogy hát mégis csak inkább mgyarán van az mondva hogy: „linksót“, „reksót“, „kerdaj“, „hopták“ stb. mint ezen nyavalyás magyarsággal megselekedett könyv, melyet az igazi baka még csak olvasni sem tud, a ki árgyélusa van a krixminister tudományának!

A „Hon“-ból.

A subventionált kormánypárti bolond és bolondos lapok nem szünek meg dicső polgártársainkat (nemcsak terézvárosi választóimat értem) a földfelosztási mumussal ijesztgetni. Én már megmondtam, hogy ezen új tengeri kigyó a mesék országába tartozik és így illett volna, hogy ezen kérdés többé szóba ne jöjjön. Miután azonban a servilis lapok nem átalják e dolgot új-ból felmelegíteni, sőt maga a kormány is azon fogással élt, hogy a földfelosztási hírek elhitetése végett pro forma Somogy és Baranya megyébe kir. biztost küldött és sokan azt találnák mondani: hogy a levél nem rezeg szél nélkül — il n'ya pas de fumée sans feu, — én mint loyolalis hazafi teljesen végére jártam a dolognak és most azon kellemes helyzetben vagyok, hogy az egy véka polyvában az egyetlen szemernyi igazságot feltalálván, dicső polgártársim megnyugtatóására a kőszá híreket arra redukálhatom: hogy igenis fusionált, édes kedves pártfeleim; itt ott a választásoknál csakugyan ígértek a népnek földfelosztást, de hozzá tevék azt is, hogy a földfelosztás folyó évi ápril 31-én fog megtörténni. Ápril 31-ke azonban nem létezik, tehát más szavakkal „soha napjára“ ígérték a földfelosztást, s így nem ígértek semmit. Kérem most minden becsületes embertől: népámitás-e ez?

Jákai Mór.

A. Ugyan mi lelte azt a Jókait? Felfedez egy pamphletet, melyet a deákpárt nem adott ki, és felelőssé teszi érte a deákpártot. Ugyan mit csinálna, ha a deákpárt kiadta volna?

B. Hát hiszen csak is az a baja Jókainak, hogy a deákpárt nem adta ki, mert akkor sem irt volna ugyan különben, hanem lett volna oka, a miért írja. Így azon való hozsankodásában írja, mert voltaképen igazán nem írhatja.

A. Hát aztán mi van abban a pamphletben?

B. Az van benne, hogy Vidacs becsületes ember, de nincs róla mit beszélni; Jókai pedig az üzlet embere.

A. Egyéb semmi? Hisz ez nem pamphlet.

B. No meg közéjük van keverve Csernátony.

A. Ahán! —

Están. Ugyan Sanyi, mivé lettünk volna, ha úgy megbuktunk volna?

Sanyi. Hát pájtás elmentünk volna valami országba, hol sok mértékletességi egylet van. Ott aztán minket jó fizetés mellett elretentő példának felfogadtak volna.

(Hirdetés).

Helyreigazítás.

Az a Lukács apostol, kit úgy pingálnak le, hogy az előtte levő könyvbe egy ókor is bele néz, nem a „Hazánk“ hasonnevű munkatársa, a mit már az is bizonyít, hogy ennek a Lukácsnak az irományaiba nem bele, hanem belőle néz ki a — Lukács.

P. Szathmáry Károly
felelős szerkesztő, ki nem tehet róla.

Harangszó

az országgyűlés elé.

Kiling kalang . . . A zsbivásárnak vége
Némülj óhnép-hajhászat vad zaja.
Most ünnepel a földfelsztrók czége,
Mert nyilik im a templom ajtaja.
Az oltár hív — tűzhelytől el kell válni, —
Pénzünk kevés, de ám időnk se sok :
Vállvetve hát, hazámnak bölcs apái

Alkossatok!

már t. i., ha Tisza Kálmán engedi.

Kiling kalang . . . A hosszú ének vége,
Munkára hív a reggeli harang . . .
Husz éves éj . . . sok ó tornyunk leége;
Emeljünk palotát! Kiling kalang . . .
S míg szerteszt a báméaz naplopókat
Gúnyra tanítják a „népharczosok”
Ti megvetve turini vigasz-szókat

Alkossatok!

de ne feledjete el engedelmet kérni Rakovecz Janó ő herczegségétől.

Kiling kalang . . . Korán az ágyból kelve
Porszemre rakjatok csak porszemet.
S bár butaság, haragra ingerelve
Az izzadóknak arczukba nevet :
Hagyján! a pallér tudja jól, mi épül,
A renyhe néző csak gonyol, csacsog.
Utóbb neki is jól esik, mi készül:

Alkossatok!

hanem kérlek : Szilágyi Virgilt előbb hagyjátok beszélni.

Borsszem Jankó.

Kifogások némely választások ellen.

A verificatiók küszöbén állunk, nem lesz tehát elhamarkodás, ha már most megnevezünk néhány tudomásunkra jutott kifogást, melyeket bizonyos választások ellen az ellenpárt fel fog hozni

▷ Igy a rezes-batkai választókerület ellenzéki választói saját választottjuk megválasztatása ellen fognak tiltakozni, miután az őket pénzzel megvesztegette, de nem adott nekik annyit, a mennyit akartak.

+ A duna-csetepataji ellenzéki választók panaszt fognak emelni a deákpárti jelölt törvénytelen eljárása ellen, minthogy az az ő Rakovecz jelöltjük által magát a Rákócziak családfájára nem akarta fölakasztatni, holott egyenlő fegyverrel kell küzdeni, Rakovecz pedig csakis igy juthatott föl e család uborkafa valamelyik ágára.

△ A szentpandrai ker. ellenzéke is megsemmisíteni kéri gróf Czifrádai Laczi választását, miután a számtalan ó-budai izraelita közül 90-et mégis csak hagytak szavazni, a mi a tiszta 48-nak világos megsértését involválja.

= A nagy-káromlói kerület vádat emel néhány pesti orvos ellen, mint a kik Bösörményi László megválasztását alkotmányellenes szerekkel, ugyanis sikertelen orvosságokkal ismét kárba vesztették, míg az ellenjelöltnék semmiféle orvosságot nem adtak be.

○ Egy nagy-kőrösbogárdi csizmadia mesterember és polgár, ki Gubogyi uramra szavazott, utólag mégis panaszt emel ellene, miután Gubogyi uram őt nem alkotmányos szerekkel terelte a maga pártjára, adván neki oly bort innya, mely inkább eczetnek vala nevezhető és igy az alkotmányos kapacitálási szerekhez nem tartozik.

— A pesti Terézváros egy izraelita polgára panaszt emel Jókai ellen, mint a kire ő azért szavazott, mert megígérte neki, hogy a természetes uton napról napra várt fiacskájánál a „ritualis szertartás” elvégeztetve ő fog komáskodni, mely ígérteét azonban nem tartotta meg — miután fia helyett leánya született; kéretik tehát az országgyűlés kényszerítse Jókait ígérteének szószentri beváltására.

□ A mohácsi kisbírónak is van panasza Imremann Hanzli ellen, ki neki azt ígérte, hogy ha megteszik követnek, ő szerez neki állomást a pesti nemzeti muzeumban, hogy ott mint régiség végezhesse napjait, míg most azzal mentegetődzik, hogy azóta Pulszky lett muzeumi igazgató s az nem engedi meg az ilyen nyugdíjazásokat.

▽ Végre Batisztkendő Pista kálamista tanár és lompos Ujházysta kolompos, vádolja be Deák Ferenczet, mert nem lépett föl Texasban mint czukorplántáló, hogy Ujháznak alkalma lehessen a pesti belvárosban megbukni.

Sz. k. Pest városa gazdsági bizottmányának véleménye az utcák felöntözése tárgyában.

Tekintve, hogy
mi hausherrek vagyunk
tekintve, hogy
a gyalogos publikum parthei-proletariatus,
tekintve hogy
az utcák felöntözése minden eddigi régóta bevett, ősapáinktól örökölt, folytonos gyakorlat által szentesített szokásainkkal ellenkezik,
tekintve, hogy
mi a házbér felemelésére s beszedésére vagyunk rendelve a mindenható kegyelme által,
tekintve továbbá, hogy
Pest nem nyugati, de keleti város, a felöntözés pedig keleten sehol sem divatozik s a ránk háramló költségek is (ugyanis házanként két kanna vétele) roppant költségekkel járna, s tekintve végül
hogy ha mi ily szolgáltatáskészéggel viseltünk a parthei-publikum irányában, ez a szedtevedtész pesti népség — dolgai ily jól folyván — még el találná magát bizni
indítványozzuk:
méltóztassék szab. k. Pestváros tanácsa elhatározni, hogy minden ház előtt a házban lakó partheiok tartozzanak az utcát felöntözni. Amennyiben ezen indítványunkat a rakoncátlan pesti nép rossz néven venné, kérjen ki a városkapitány a belügyministeriumtól felhatalmazást, hogy a rögtönitélő bíróságot Pestváros egész területére kihirdethesse.

Engelmayer, Hausherr.
Bengelmayer, dtto.
Kraxelmayer, auch.

Pestmegyei gyűlés.

Elnök: Nyáry Pál; *jegyző:* Nyáry Pál; *közönség:* Nyáry Pál; *Nyáry Pál (elnök)* megnyitja a gyűlést.

Szönyegen van a m. k. belügyministerium legalázatosb felterjesztése ezen nemes, nemzeti és vitézlő megye tekintetes karaihoz és rendeihez a választási visszaélések tárgyában. Kérem a szónok urakat, méltóztassanak a tárgyhöz szólni. A szónokok közt fel van jegyezve Nyáry Pál, utána Nyáry Pál, aztán Nyáry Pál és végre Nyáry Pál. Ha megengedik kegyesen, Fáy Béla is akarna néhány jobboldali (*borzalom, ijedés, háta bor-sódzása*) szót szólni. Formalitás kedvéért megengedhetnék.

Nyáry Pál. Én azon véleményben vagyok, hogy a miniszterium ezen hódolatelljes remonstratióját legjobb lesz ad acta tenni. (Nyáry Pál közbeszól: Helyes! Éljen!) A megye méltóságával ellenkezik a miniszteriumot meghallgatni. Beszéljen ha kedve telik. Mi hallgatunk.

Nyáry Pál. Elöttem szóló Nyáry Pál ur böles nézeteit pártolom (Nyáry Pál: ugy van! helyes! Nyáry Pál meghajtja magát.) Csak indokolni akarom véleményemet. A miniszteriumnak nem állhat jogában valaki szabadságát korlátozni. Ha valamely lelkes baloldali fuzióz bunkójával egy közösigyes fejet bever — az a párt belügyei közé tartozik, arról felelünk majd mi az Uristennek, de másnak soha. (Nyáry Pál: pompás! éljen! Nyáry Pál mosolyogva köszön.)

Nyáry Pál. A tisztelt szónok nézeteit teljesen osztva, azt hinném, helyén volna mégis a kormányt egy kissé megróni és dorgatóriumot adni a miniszteriumnak legalázatosb vakmerőségeért. Ennél fogva írjunk le hozzá s rójuk meg. (Nyáry Pál: elfogadom!)

Fáy Béla. Tisztelt . . .

Nyáry Pál. Személyes megjegyzésem van. Mért szólít Fáy ur minket tisztelt-nek? Az magától értetődik, hogy minket tisztelni tartozik, de megvárom tőle hogy teljes titulusunkat megadja.

Fáy. Nemes megye! Én . . .

Nyáry Pál. Személyes ügyben kell felszólalnom, nem ugyan a magam, de a Fáy ur személye ügyében. Mit ért e szó alatt hogy: én? Egyedül a saját nevében szól-e, vagy elvtársaiéban is, ha ugyan ilyenek lenni vakmerősködnék? Ez utóbbi esetben mondja ki, hogy „mi.“ Egyébiránt Fáy ur, elegségesen tudjuk hogy mit akar s ennél fogva én elfogadom előbbi indítványomat. (Nyáry Pál: Én is! Nyáry Pálok: Mi is.)

Az ülés ekként befejeztetvén, Nyáry Pál lelkes éljenzések között eloszlik.

Parlamentáris vicz.

A. Mi különbség van *Están* bátyánk és egy *indítvány* között?

B. Az indítvány a ház asztalán szokott feküdni, *Están* bátyánk pedig —

A. Jól van; hát még?

B. Még valami?

A. Hogy annak idején mind a kettőt — támogatni kell.

Még egy különbség.

Están. Sanyó, mi különbség van egy söröskancsó és egy boros palaczk között?

Sanyi. Hogy mind a kettő akkor jó mikor tele van.

Están. Sanyi, Sanyi! hát ez különbség?

Sanyi. Különbségnek nem különbség, hanem hát igaz!

A. A „Hazánk“ szerkesztője miben különbözik a „Hon“ szerkesztőjétől?

B. Abban, hogy az egyik jó regényíró, a másik meg rosz regényíró.

A. Hát még?

B. Hogy az egyik rosz politikus, a más meg — még roszabb politikus.

A. Hát még?

B. Nos?

A. Hát abban, hogy az egyik Szat-, a másik meg Milimári.

APRÓ HIREK.

○ **Köztudomásu** lévén, hogy az „Üstökös“-nek Jókai Mór csak egy harmadát írja, egy szellemdús ember kitalálta, hogy ez csak az első harmad lehet: az utolsó két harmadot már a neve is jellemzi.

‡ **Szász Károly**, miután az akadémia is tagnak választotta, ez által néhány szabad órára tett szert, melyekre absolute nem tudván semmi dolgot kapni, azokat hir szerint arra fordítja, hogy a Niebelungen-éneket ismét németre fordítsa.

= **Urvári Lajos** barátunk Marienbadba készül, s ott a Banting-kúrának fogja magát alávetni. Aztán mondja valaki, hogy a „Századunk pártja“ nem gyarapszik!

© **Gyászhir.** Tógyi Tityi Tátyi még a nyár folytában hazaérkezik. Oka e szomorú hirnek az, hogy nem sokára letelik Mészáros, a „Ludas Matyi“ szerkesztőjének fogságideje, s ekkorra ő készül Turinba; Tógyinak pedig bizonyos természetrajzi okokból nagy ellenszenve van a Mészárosok iránt.

△ A „Magyar Ujság“ eddig az egyetlen ellenzéki lap volt, melyben nem jelentek meg sem „apróságok“, sem „tövisek“ sem „galanterieczikkek.“ Hihetőleg nem volt elég leleményes egy új és találó czim fölfedezésére. Ajánljuk neki a „Borjuszeletek“ rovatát.

+ **Nyáry Pál** azon hirt, mintha a kormányt ragályosnak nevezte volna, akként rektificálja, hogy csak azon való sajnálkozását fejezte ki, hogy e ragály nem ragad ő rá is.

÷ A „Neuer freier Lloyd“ nem indul meg május elején. A kiadótulajdosok t. i. összeveszttek az orthodox tagok azon követelésén, hogy héber betűkkel nyomassék.

○ **Están bátyánk** megérkezéséről a buda-pesti kurtakorczárosok értesülvén, azonnal deputációt indítottak hozzá s egyenként is tisztelegtek nála, személyesen kérvén őt becses látogatásáért. *Están bátyánk* azonban mint halljuk, concursust fog hirdetni, mielőtt háttározna.